

جناب حاجی آقا جان علیه بهاء الله

هو الله

ای زائر کوی یار تحمل مشقت راه نمودی تا آنکه پناه بیارگاه الهی آوردی دو مرتبه باین موهبت کلّیه فائز شدی و باین شرف و منقبت مخصّص گشتی محلّ تحسین ملاً اعلی شدی و مورد عنایت جمال ابهی نظر عنایتش شامل است و فضل و موهبتش کامل خوش باش و شادمانی کن که چنین کامرانی میسر گشت اهل این جهان فانی از اعلالی و ادانی شب و روز عمر خویش را در امور شهوانی صرف نمایند و عاقبت بخسران مبین مبتلا گردند تو الحمد لله ثمری از شجره حیات گرفتی و اثری از موهبت ربّ الآیات یافتی جامی از صهبای الهی نوشیدی و نامی در این جهان فانی باقی گذاشتی اگرچه منقطعین را نه نامی و نه نشانی و نه مقصدی و نه مطلبی و نه باین عالم نظری جز رضای حق نجویند و جز راهش نپویند و بغیر شنایش نگویند ولی مواهب این جهان نیز مختصّ بیاراست غافلانرا در دو جهان جز خسران نه حمد کن خدا را که چنین خلعتی در بر داری و چنین تاجی بر سر و علیک التّحیّه و الثّناء ع ع

این سند از [کتابخانه مراجع بهائی](http://www.bahai.org/fa/legal) داندلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۹ مارس ۲۰۲۳، ساعت ۴:۰۰ بعد از ظهر